

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Diff. 2. Assignatur hoc Distinctivum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

& tamen respicit Transcendentaliter, ideo item Unio hypostatica transcendentaliter respicit verbum, non ut purum terminum quia respicit ut unitum. Ergo & relatio convenientiæ in albedine, non respicit, parietem ut purè terminum, sed respicit ut habentem aliam albedinem. Tum quia si respicere aliud ut Subiectum, Objectum, Efficiens, Finem &c. facit, non respicere ut purè terminum; quare, respicere ut participans aliam albedinem, non facit, ut non dicatur respici pure terminus. Tum quia simile non respicit terminum æqualem, sed tantum similem, nec æquale respicit similem terminum sed æqualem, si autem purum terminum respiceret, & æqualitas, & similitudo, non esset ratio, cur æquale, non respiceret, eundem terminum, cum simili. Tum quia si relationes in particulari, respiciunt purum terminum, Ergo omnes eundem terminum habent, sicut quando parietem hunc qui est in Schola, respiciunt omnes alii parietes, in quantum habet etiam v.g. albedinem, censetur habere omnes illi parietes, eundem terminum. Tum quia si relatio transcendentalis, per doctrinam oppositorum non distinguitur per fundamentum non purum, per rationem fundandi non puram, ergo nec distinguitur, per terminum non purum.

NON SATISFACIT. II. Quia non obstat, quominus similitudo, dicatur respicere purum terminum quamvis respiciat illum habentem, talem Qualitatem. Ergo etiam non obstat, quominus Creatura respiciat Deum ut purum terminum, licet eum respiciat ut principium effectivum, præcipue, cum possit dari Relatio Prædicamentalis, generantis, & geniti, actus producentis, & actus producti, quæ relatio importat respicientiam ad principium effectivum.

NON SATISFACIT. III. Ideo Relatio Prædicamentalis, v.g. Relatio similitudinis respicit purè terminum quia non ex eo quod respiciat illum, est similis; sed etiam Creatura, quando respicit Deum ut principium effectivum, non ex eo præcisè, quia illum respicit, est Deus Creaturæ principium effectivum neque enim ex eo quia Deum Creatura respicit, Deus est omnipotens. Ergo Creatura ad Deum refertur ut ad purum terminum.

DIFFICULTAS II.

Assignatur hoc distinctivum.

RELATIO TRANSCENDENTALIS, PER HOC CONDISTINGUITUR À PRÆDICAMENTALI, quod Relatio Transcendentalis sit rebus essentialis, & ita, innestitur rebus, ut si res conceptu adæquato de-

beat concipi, non possit unquam concipi sine illa, & ita, si homo conceptu adæquato concipi debet, non potest concipi sine esse Creaturæ; unio item sine ordine ad unibilia, & ipsa relatio quæ talis, sine ordine ad terminum; Et quia Essentiæ rerum sunt indivisibiles, nec potest illarum una pars poni, alia non, hinc jam relatio Transcendentalis à Prædicamentali, per hoc distinguitur à posteriori, quia posito subiecto, vel extremo transcendentaliter referibili, hoc ipso quia illud ponitur, impedibiliter etiam à DEO, debet habere Terminum, seu aliud extremum, ad quod exigit terminari, debetque eo ipso habere, proportionatam rationem fundandi. Cæterum subiectum relationis Prædicamentalis, non est tale, ut sit illis, essentialis relatio, nec ex eo quia ponitur, subiectum illius relationis hoc ipso, & illius relatio ponitur; errè enim, potest esse paries albus, & non ex eo statim dicere Relationem similitudinis; nec exigitur, ut quia ipsum subiectum ponitur, ponatur & extremum quod terminet Relationem ejusdem subiecti.

Dixi. Non Relationem Transcendentalem, sed illius subiectum esse tale, ut posito illo, necessarium sit respondere, & terminum & rationem fundandi; quia nulla esset distinctio à relatione Prædicamentali, nam & illa si ponitur, necessario fundandi ratio, & terminus ponitur, quod etiam urgebatur supra contra Explicationem tertiam.

Dixi. Quod eo ipso, quia ponitur subiectum Relationis Transcendentalis, poni debeat terminus, sed non intelligendo per ly poni, quod scilicet existere debeat terminus, quia Relatio Transcendentalis, etiam ad terminum possibilem potest referri. Sed per ly poni, intelligitur, quod hoc ipso quia ponitur subiectum Relationis, non careat termino proportionato, & sic v.g. posita Omnipotentia Divina, hoc ipso est relatio ad Creaturas exigens possibilitatem illarum tanquam terminum, posita scientiâ respondere illi debet scibile, non dico actu existens, sed saltem possibiliter, consequenter etiam agnosco scientiam ad scibile referri relatione Transcendentali, licet sciens referatur ad scibile relatione Prædicamentali eò quod possit esse subiectum hujus relationis, & non esse sciens.

Dixi. Quod Relatio Transcendentalis à Prædicamentali non penes rationem fundandi intrinsicam distinguatur, sed penes impedibilem positionem omnium requisitorum, posito quod ponatur subiectum relationis Transcendentalis, ita ut si inter duos parietes, similitudo esset relatio transcendentalis, hoc ipso, quia unus paries qui est subiectum relationis ponitur, deberet poni & alius, quod

non est in relatione prædicamentali, hinc quia posita una albedine, non est necesse poni aliam inimpedibiliter, etiam à Deo, duæ albedines, non est necesse, ut referantur ad se relatione Transcendentali. Est item relatio Convenientia, in natura humana, quam habens Petrus & Paulus, actu existentes; quia tamen non est necesse, ut posito subiecto hoc Relationis, quod est Petrus, ponatur etiam Paulus; ideo, nec referuntur ad se, Relatione Transcendentali.

PROBARI potest Bonitas huius Explanationis; quia id videntur sentire omnes ut plurimum, quantumvis id expressis verbis non doceant, omnes enim Relationem Transcendentalem, volunt esse Essentialem relatione, secus de Relatione Prædicamentali sentientes. Tum quia Relatio Transcendentalis, ex vi nominis est relatio imbibita, adeoque innexa essentialibus prædicatis, opponitur. quæ Relationi advenienti, opponitur autem relationi advenienti, si dicatur esse talis, ut posito ejus subiecto, non possit abesse ab illo, sed necessario debeat adesse; necessario autem adest, si posito Relationis Transcendentalis subiecto, seu referibili, hoc ipso poni debeat, totum quod ad illam relationem requiritur. Tum quia convenit hæc explicatio omni, soli, & semper.

DICES posita Paternitate necessario debet ei respondere Filiatio, & quidem hoc ipso; & tamen Paternitas, & Filiatio, non referuntur ad se relatione transcendentali, ergo non ex eo aliquid est relatio Transcendentalis, quia posito subiecto referibili, hoc ipso ponitur, & ratio fundandi, & terminus quem coexistit illud subiectum.

RESPONDETUR. Cum hoc ipso quia ponitur subiectum, quod est postea Pater, non sit necesse poni Paternitatem & Filiationem, hoc ipso Pater ad Filium, non referetur relatione Transcendentali, licet Paternitas præcipue si poneretur formalitas nemine cogitante distincta, referatur ad Filiationem relatione Transcendentali; non minor est enim nexus Filiationis cum Paternitate, quam Unionis cum unibilibus, Omnipotentia cum possibilibus. Ergo si hæc dicunt relationem Transcendentalem dicit eam etiam Paternitas ad Filiationem.

DIFFICULTAS III.

An Relationes Transcendentales, sint rebus absolutis primo Essentialis?

Sensus tituli est: An ratio v. g. Creaturae, sit Primo essentialis, Homini? Item, an ratio Causæ, sit primo v. g. essentialis Mate-

riæ? Negativam contra torrentem Doctorum probavit Smiglec. & ostendit, Relationes Transcendentales, non esse primo essentialis, rebus absolutis. Non est autem quaestio, quod Relationes Transcendentales, sint rebus absolutis identificatae realiter, aliàs esset aliquid verè à parte rei in homine, quod non esset dependens à Deo, scilicet illud, quod distingueretur realiter ab esse Creaturae in Homine. Sed est quaestio: an Relationes Transcendentales non tantum sint identificatae, rebus absolutis, sed etiam an sint de primo illarum conceptu. Jam ad controversia accedendo.

DICENDUM I. *Relationes Transcendentales neg. esse primo, neque secundo essentialis rebus absolutis, prout sunt nemine cogitante, seu prout Physicè spectantur.*

PROBATUR I. Non datur ulla distinctio Scotistica inter formalitates, jam autem, si aliquid esset primo, & aliud secundo essentialis, nemine cogitante, daretur hæc distinctio. Revolvantur dicta de hac distinctione.

PROBATUR II. Ratio primò & secundo essentialis, sunt conceptus nostri & Intentiones, quas habito in re fundamento, intellectus sibi fabricat; ergo sicut nostræ Intentiones, non dantur nemine cogitante, ita nec dabitur ratio primò, vel secundo essentialis.

PROBATUR III. Posito quod relatio Transcendentalis, esset secundo essentialis primò illud essentialis, vel est in re, & nemine cogitante, illud secundo essentialis, vel non est nemine cogitante; si non est, ergo distinguuntur, vel realiter, vel Scotisticè distinctione; si autem illud primò essentialis, est realiter secundo essentialis, ergo quod est ipsum illud secundo essentialis, est realiter primò essentialis, adeoque non est dicendum, quod unum sit primò essentialis nemine cogitante, & aliud secundo essentialis; cum hæc nemine cogitante sint idem realiter.

DICENDUM II. *Relationes Transcendentales non esse primo essentialis rebus absolutis, Metaphysicè spectatis.*

PROBATUR I. Auctoritate.

PRIMA AUCTORITAS ARISTOTELIS. Qui 6. de Qual. ad hanc thesim. An aliqua Qualitas sit ad aliquid? Respondet. Non de-
bet conturbari, ne quis nos dicat, de Qualitate propositum facientes multa eorum que sunt ad aliud connumerasse, ubi ut vides sentit Arist. de ratione Qualitates rationem Relativam non esse. Idem habitum scientificum qui dicit ordinem ad actus, numerat inter Qualitates, quod non potuisset facere, si sensisset primò essentialis esse habitui referri ad actus, sed potius, reposituisset illum, in prædicamento ad aliquid. Ex qua auctoritate, sic formatur argumentum: ad in eo prædicamento res reponi debet, quod